

Arrest

nr. 80 380 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 augustus 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 29 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt hem op 19 september 2011 ter kennis gebracht. Verzoeker dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing (rolnr. X).

Op 2 september 2011 dient verzoeker een asielaanvraag in die op 19 september 2011 wordt overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 11 oktober 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit betreft de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid meegedeeld op 29/08/2011 wordt aan F.Z. (...) geboren te A.(...) (Syrië), op (...) van Syrië (Syrisch-Arabisch Rep.) nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 11/11/11 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Zweden, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechische Republiek en van Malta' tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven"

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 52/3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

"4.1.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker op datum van 11/10/2011 mede te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten niettegenstaande zijn asielaanvraag in overweging werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken en hangende is bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

4.2.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

4.2.1.

Er kan waargenomen worden de verzoeker op datum van 11/10/2011 een hangende asielaanvraag heeft bij de Commissaris-generaal en hij hierdoor voorlopig gemachtigd is tot verblijf.

4.2.2.

Inderdaad, verzoekers verblijf is gedekt door een bijlage 26 die zal worden omgewisseld in een immatriculatie-attest A.

4.2.3.

Er kan aan de verzoeker slechts een uitwijzingsbevel worden betekend nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zou beslissen om aan de verzoeker niet de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

In dat geval zou de Dienst Vreemdelingenzaken het uitwijzingsbevel rechtsgeldig kunnen betekenen overeenkomstig art. 52/3 Vreemdelingenwet.

4.2.4.

Aangezien de verzoeker zich niet in deze toepassingsvoorwaarden van art. 52/3 Vreemdelingenwet bevindt maar wel degelijk nog een hangende asielaanvraag heeft bij de Commissaris-generaal kon er geen rechtsgeldig uitwijzingsbevel betekend worden op datum van 11/10/2011.

BESLUIT

De bestreden beslissing is derhalve niet rechtsgeldig en dient vernietigd te worden."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991

verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt in tegenstelling tot wat verzoeker beweert wel degelijk verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 7, eerste alinea, 1° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten, nu hij niet in het bezit is van een geldig visum.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker meent evenwel dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten kon worden afgegeven nu hij op 11 oktober 2011 een hangende asielaanvraag heeft bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en hierdoor voorlopig gemachtigd is tot verblijf. Verzoeker wijst erop dat hem pas na een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus, rechtsgeldig een uitwijzingsbevel kan worden betekend op grond van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich vergist, waar hij lijkt uit te gaan van het feit dat de beslissing werd genomen op 11 oktober 2011. De bestreden beslissing vermeldt duidelijk:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid meegedeeld op 29/08/2011 wordt aan (...)

Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat op 29 augustus 2011, de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing nam waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en besliste aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Dezelfde dag wordt aan de burgemeester van de stad Gent een brief gericht waarin enerzijds de motieven van de beslissing aangaande de aanvraag 9bis werden opgenomen, met de vraag deze ter kennis te brengen en anderzijds wordt gesteld:

"Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (artikel 7, al. 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

Het bevel om het grondgebied te verlaten moet in worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden."

De datum van 11 oktober 2011 betreft aldus de datum van kennisgeving. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op 29 augustus 2011.

Tevens blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet en niet op grond van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker zijn asielaanvraag pas op 2 september 2011 indiende en verzoeker op het ogenblik van de bestreden beslissing met name 29 augustus 2011, geenszins in het bezit was van een precair verblijfsstatuut of een attest van immatriculatie, kon verweerder wel degelijk een bevel om het grondgebied te verlaten geven op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Temeer nu verzoeker de motieven dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort met geldig visum, niet betwist.

Inzoverre verzoeker zou menen dat het bevel om het grondgebied te verlaten ertoe zou kunnen leiden dat hij wordt uitgewezen vooraleer zijn asielaanvraag ten gronde werd onderzocht, dient te worden gewezen op de opmerking van verweerder in de nota: *“het bevel om het grondgebied te verlaten dat vervat was in de beslissing dd. 29.08.2011 niet meer ten uitvoer (kan worden) gebracht, gezien de intussen ingediende asielaanvraag.”*

Van een teruggedrijving of voortijdige uitwijzing is aldus geen sprake.

Gezien verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen, nadat hij een precair verblijfsstatuut had bekomen op grond van zijn asielaanvraag van 2 september 2011, wordt een schending van de aangevoerde bepalingen niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN